

KLONIRANJE

Iz knjige - "ALIEN CICATRIX 2"

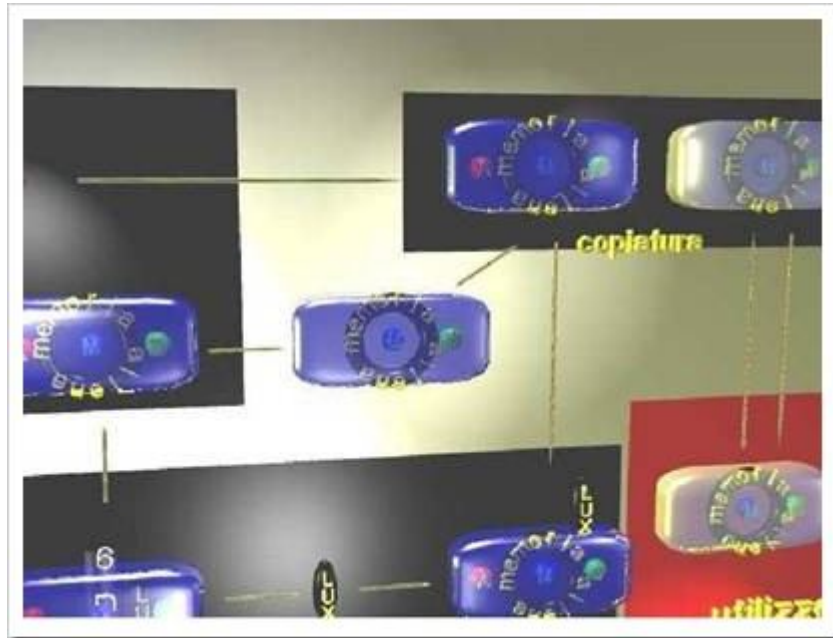
Dr. Corrado Malanga, juli 2005

Izvor: <http://flashmentalsimulation.wordpress.com>

Prijevod: B.P.

KOPIRANJE (KLONIRANJE)

Kako možemo vidjeti na donjoj slici, dok je Duša podvrgnuta tom tretmanu, tijelo žrtve otmica zajedno s njenim Duhom i Umom, privremeno je oslobođeno od Luxa i Šestoprstog, dok se ono podvrgava procesu "kopiranja".

Bilješke:

Copiatura – Kopiranje (kloniranje)

Svaka komponenta žrtve otmica se kopira/klonira, osim njene Duše, koja ne može biti kopirana iz termodinamičkih razloga: nemoguće je kopirati nešto što nikad ne umire. Termodinamički zakoni to ne dozvoljavaju jer onda energija cjelokupnog sistema ne bi mogla biti konzervirana (Zakon očuvanja energije).

Duša se vraća natrag u originalno tijelo dok se kopija koja je ovdje predstavljena svjetlo-ljubičastom bojom, koristi za druge različite svrhe. Kako to možemo vidjeti na gornjoj šemi, kopija dobija sve informacije od AVM (Aktivne Vanzemaljske Memorije).

Ukoliko bi žrva otmice nekim nesretnim slučajem umrla, sadržaj AVM-a bi bio izgubljen i to bi bilo od velike štete za odgovarajućeg vanzemaljca jer bi mu onda "možda" ostalo na raspolaganju samo jedno prazno tijelo.

Um i Duh vanzemaljca bi u tom slučaju bio bespovratno izgubljen i tako bi vanzemaljac bio zauvijek poništen. Odatle i potreba da se napravi jedna kopija žrtve da bi se u nju uskladištio vanzemaljčev sadržaj. U tom kontekstu, moramo uzeti u obzir i proceduru za revitaliziranje kopije: Duša izlazi iz originala i odmah ulazi u kopiju, gdje ostaje nekoliko sekundi, kako bi povratila život u nju. Te kopije su u stvari nestabilne i imaju tendenciju da brzo stare i lako propadaju, (slično kao i ona ovca po imenu Dolly, prva ovca klonirana od strane čovjeka kao rezultat onog odvratnog eksperimenta koji je sproveden prije nekoliko godina.)

To je i razlog zašto se žrtvu otmica često puta potpuno prekopira za vrijeme njenog životnog vijeka.

Ta procedura kopiranja i revitaliziranja, sprovodi se u posebnim prostorijama koje mi nazivamo "cilindarske sobe" i koje su opisane u knjizi *Alien Cicatrix*.

Moramo naglasiti to da svaki put kad se jedna kopija revitalizira, automatski se obavlja i "back-up" ('pohranjivanje'; prim. prev.) memorije. To je jedan proces u kome se upoređuju original i kopija zajedno s njihovom odgovarajućom memorijom, koje se onda integrišu kako bi se izbjegla jedna nekonzistentna memorija u budućnosti.

Često puta, kad žrtva otmica treba da bude odvedena na neki vremenski period koji je duži od uobičajneih 45 minuta, - zato što je neki posao kojeg vanzemaljci treba da odrade na njoj veći i zato što moguće prostorno-vremenske distorzije nije moguće isključiti kod žrtve otmica, - oni onda ostave jednu od njenih kopija na mjestu originala.

Ukoliko bi se ta kopija pažljivo pregledala od strane pripadnika porodice žrtve otmica ili njenih prijatelja, oni bi otkrili to da je ona donekle različita a kad bi oni bili svjesni pozadine tih otmica, onda bi bili u stanju da ih tako i verifikuju jer te kopije nisu perfektne.

Međutim, niko obično ne razmišlja o vanzemaljskim otmicama, tako se pripadnici porodice uglavnom zadovolje objašnjenjem da je tog dana ta osoba bila drugačija nego obično... međutim, oni bi preispitali sva ta dešavanja kad bi poznavali ove informacije o fenomenu vanzemaljskog uplitanja koje su ovdje navedene.

Na ovaj način možemo razumjeti i razlog zašto se neke žrtve otmica ne mogu sjetiti nekih veoma važnih događaja iz njihovog života, tokom nekih kraćih vremenskih perioda, ili zašto ne budu u stanju da prepoznaju njihove bračne drugove, djecu i najbliže prijatelje.

Na ovaj način je lako objasniti i to zašto se neki ožiljci lako pojavljuju na tijelu žrtve i nestaju, ili zašto ne mogu više naći one rupe za nakit (npr. na ušima za naušnice, pri. prev.), ili zašto imaju dva različita sjećanja jednog te istog događaja. Kopija, iako ona nije svjesna toga da je kopija, mora biti u stanju da stupa u odnose sa ostalim članovima žrtvine porodice i njenom životnom sredinom bez izazivanja ikakve sumnje. Međutim, takođe se čini da 'back-up' memorije nije perfektan i da se često desi da se pogrešni fragmenti memorije originala ubace u memoriju kopije i obratno.

Upravo slično kao kod montaže jednog filma, gdje je potrebno otsijeći jednu scenu i spojiti je s drugom, u ovom slučaju je potrebno, u određenom momentu, u memoriju originalnog tijela ubaciti dio memorije kopije: jer je naš Um, u stvari, naš mozak, jedan "write-only *hard drive*" (*hard drive na kojeg se podaci mogu samo pisati/snimati a ne mogu se brisati, pa ponovo bilježiti, prim. prev.*), može se desiti da original ima dva različita sjećanja istog događaja koja nisu konzistentna jedan s drugim, ili sjećanja koja nisu istinita.

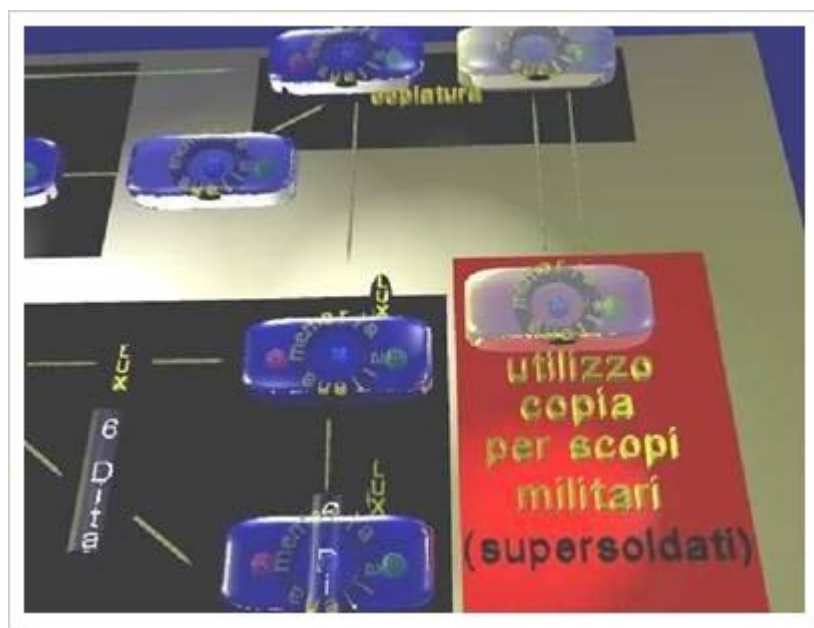
Uzećemo sada u obzir jedan praktičan primjer: žrtva je oteta, onda je kopirana i njena kopija je ostavljena u automobil iz kojeg je bio izvučen original, original vidi svoju kopiju kako silazi dolje u automobil, ali... prvo je on bio vozio... a šta se događa u sredini te sekvence? U sredini nema ničega jer je kopija ona koja se sjeća njenog spuštanja i vožnje, dok original nema nikakvog sjećanja u vezi s tim. Tako oni moraju da otsijeku pamćenje originala na jednoj određenoj tački i da ga onda pripoje pamćenju kopije; čak da tu postoji i jedna mala greška, ona će stvoriti veliki nered. Čak i u slučaju kad se to uradi bez ikakve greške, doći će do štete: oni jedino pokušavaju da je minimiziraju.

Kad se nečija ovakva pamćenja ispituju za vrijeme hipnoze, ovi bezobzirni presjeci se odmah mogu pronaći i mjesta na kojima se oni nalaze. Moglo bi postojati mnogo ljudi koji su tako izgubili pamćenje na godine i godine njihovog života. Ljudi koji se ne sjećaju da su bili oženjeni ili da su bili u vojsci ili da su pohađali određenu školu itd...

Tako, različita iskustva razlikuju kopiju od originala.

Na kraju, nakon što se ponovo ubace u njega paraziti LUX i Šestoprsti, original ide natrag na zemlju. Sada će AVM stalno boraviti u njemu: samo u slučaju mogućnosti da neko vanzemaljsko tijelo postane spremno da primi AVM, ona će biti otkaçena od žrtve i ponovo uspostavljena u tijelu vanzemaljca. Međutim, unutar memorije žrtve ostaće zauvijek jedna kopija memorije vanzemaljca koju mi u ovom slučaju nazivamo PVM (Pasivna Vanzemaljska Memorija). Razlika između AVM i PVM je u tome što ova druga sadrži u sebi samo Um ali ne i Duh; samo Um vanzemaljca, pa tako ona nema nikakvu Snagu volje. Drugim riječima, žrtva otmica nije više parazitirana od strane Snage volje vanzemaljca, ali će joj uvijek ostati njegovo pamćenje jer, kako sam već naglasio mnogo puta u mojim radovima, mozak radi samo kao jedan "write-only *hard drive*".

Sada ćemo pogledati kakva je sudbina kopije i originala.

Ovdje, možemo vidjeti da se original nalazi u centru grafičkog prikaza: LUX mu je ponovo ubačen i veza sa Šestoprstim je re-aktivirana. Za razliku od LUX-a, Šestoprsti djeluje na tačke veze između Duha i Uma žrtve otmica, i to stvara jednu snažnu interferenciju kroz direktno parazitiranje čovjekovog Uma: on mijenja njegovo ponašanje, osobine, odluke itd... Original je sada spreman da se vrati natrag u ljudsko društvo, sve do sljedeće otmice, dok će se vanzemaljci nadati da se on neće ničega sjećati i da neće postati svjestan tih događanja jer u drugom slučaju, otmice više ne bi bile moguće, kako ćemo to kasnije vidjeti u ovom materijalu.

Za kopiju, život neće biti nimalo lagan: njena glavna svrha je da čuva `backup-memoriju` za AVM, za slučaj da se ona izgubi u slučaju smrti originala (vanzemaljca kojem ona pripada, prim. prev.). Tako, kopija živi u jednom stanju sličnom "suspendiranoj animaciji", sve do onog mogućeg momenta u kojem će doći do potrebe da ona, nakratko, zamijeni original.

Mi također vjerujemo da se te kopije koriste i za vojne svrhe kako bi se stvorila neka vrsta "de-cerebriranih vojnika", koji će poslušno slijediti svako programiranje kojim se koristi sama vojska. Sada bih želio da bude jasno to da neću da pričam o vezi između vojski koje saraduju sa vanzemalcima, jer taj predmet zahtijeva jedno dublje istraživanje koje bih mogao poduzeti jedino u slučaju da poživim još veoma dugo, što nije vjerovatno.

Također moramo naglasiti to da sjećanja žrtava mogu navesti nekoga na razmišljanje: pričamo o snovima i sjećanjima u kojima se žrtve bore u sklopu nekih čudnih vojnih obuka, ali vrlo realističnih. Postoji i jedno pitanje u T.A.V.

(Test za otkrivanje žrtava otmica, prim. prev.) koje se odnosi na verifikaciju postojanja takvih sjećanja.

Zaista je čudno to da skoro većina žrtava otmica imaju ovu vrstu sjećanja/snova i da su ona prilično česta a takođe su i prilično slična jedni drugima.

Oružje koje se tu koristi je moderno ali konvencionalno; uniforme nisu.

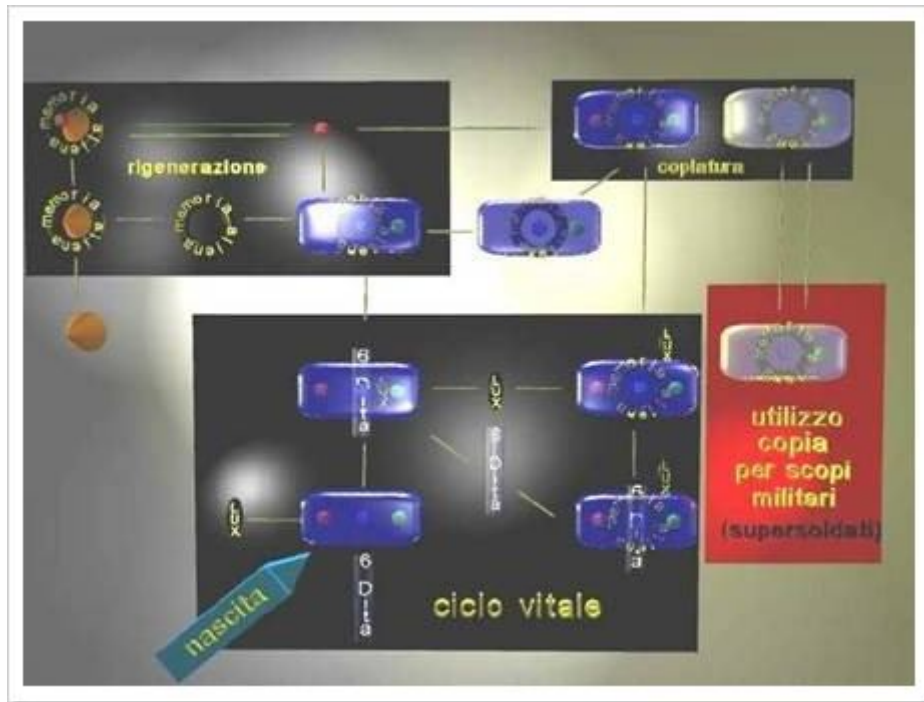
Ponekad, žrtva otmica kaže da se budi isto kao da je prolazila kroz jedan "doživljaj bliske smrti", i da se ona kreće, bori ili bježi, ili je natjerana da radi određene vježbe, kao neku vojnu obuku ili da učestvuje u nekoj čudnoj igri. Na kraju toga, žrtva biva nagrađivana ukoliko je bila dobra (? – A.N.); kad nekoga ubije, ona će to uvijek učiniti uz pomoć neke posebne borilačke vještine i činiti će joj se da će pritome imati jedan neočekivano visok nivo snage i kondicije.

U tim ratnim dejstvima nema stresa i emocija: postoji samo misao o tome da se mora bezobzirno boriti, bez ikakvog pojma o tome kakav je cilj... neka vrsta mentalnog programa u kome čovjek ne zna zašto treba da čini ono što čini. Čovjek samo zna da su oni drugi (?) zli neprijatelji.

Ono što me je navelo na sumnju u ovim pričama je da tu uopšte nije bilo nikakvog stresa: na primjer, tu nije bilo straha od smrti za vrijeme bitke. Kad su ponovo preživljavali te epizode za vrijeme hipnotičkih seansi, nešto što nikada prije nisu činili, uvijek je bilo prisutno jedno jasno razumijevanje da tu nije moguće umrijeti ili da sama smrt uopšte nije važna. Nadalje, postojala su sjećanja na zamor koji se javljao kod upražnjavanja tih aktivnosti kao što je trčanje, skakanje, bježanje itd... ali tu uopšte nije bilo straha!

Ti snovi su se činili kao da su pripadali nekoj drugoj osobi a ne samoj žrtvi otmica. Tako bi moglo biti da de-cerebrirane kopije, ili vjerovatnije, re-programirane kopije upražnjavaju te ratne igre. Drugim riječima, čini se da vojska sprovodi proces stvaranja jedne armije sastavljene od kopija žrtava otmica, koje nisu više potrebne vanzemaljcima; i koje će im biti potrebne za ostvarivanje njihovog cilja: vojska će ih koristiti za održavanje Novog svjetskog poretka: armija sastavljena od zombija da služi najvažnijim masonskim ložama i velikim tajkunskim porodicama.

Ono što se čini da se tu događa, kad rade 'back-up' memorije između kopija i originala, neki fragmenti sjećanja tih vježbi ostaju u Umu žrtve otmica i kad ona sanja, podsvjesno ih se može sjetiti.

Sada, nakon što uzmemo u obzir sve od ovoga što je gore navedeno, možemo ponovo pogledati cijeli ovaj dijagram i primjetiti da nam je sada cijela ova slika mnogo bistrija.